

El Gorg Negre i l'Argemir de Penyacans

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Penyacans
Alçada: 399

Coordenades:

Latitud: 41.72776
Longitud: 2.44339
UTM Est (X): 453707
UTM Nord (Y): 4619700

Classificació

Número de fitxa 08081 - 147
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Popular
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Sense accés
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dj., 21/04/2011 - 02:00

Descripció

Segons la llegenda, l'Argemir de Penyacans era un jove i espavilat pastor que va treure a pasturar el ramat un dia d'estiu. Tenia tanta calor que va decidir banyar-se al Gorg Negre, tot i que sabia que era molt perillós. Es va despullar i, tot just a l'entrar a l'aigua, va sentir com una força desconeguda l'enfonsava cap

al fons però, amb molts esforços, va poder agafar-se a una forta arrel de vern i va aconseguir salvar-se. Al vestir-se es va adonar que havia perdut al gorg l'anell de compromís que li havia regalat la seva promesa, l'Eulàlia de Ridaura, fent un gran esforç econòmic. Quan va explicar-li a la seva enamorada, aquesta es va disgustar molt però finalment el va perdonar.

Temps després, l'Argemir va ser cridat a servir armes pel rei i, en una batalla contra els àrabs, va ser capturat i traslladat com a presoner a l'illa de Mallorca. Al cap de molt de temps de captiveri, el van traslladar a un altre indret de la mateixa illa i, durant el trajecte van parar a una font per veure aigua.

L'Argemir, en fer el primer glop s'empassà un objecte que discretament es va treure de la boca i va comprovar, sorprès, que era l'anell de compromís que havia perdut al gorg.

Mentrestant, l'illa patí una gran sequera i a l'Argemir se li acudí una brillant idea i va oferir al cabdill dels moros una solució a la sequera a canvi de la seva llibertat i la dels seus companys. El cabdill va acceptar i, com la solució consistia en que el deixés anar al Gorg Negre, a la seva terra, va enviar-lo amb un escamot de moros.

A l'arribar, l'Argemir es va lligar a la cintura una gruixuda vidalba que penjava d'una freixa, es va tirar a l'aigua i al desembussar l'entrada del xuclador que estava completament obturada de fulles, immediatament Mallorca va tornar a tenir aigua.

Bibliografia

BOADA I JUNCÀ, M. (1992) Llegendes del Montseny: Recull de llegendes de la regió del Montseny. Figueres: Carles Vallès Editor, p. 88-89.